

ה"ט 28109/12/22 - דניאל אלעזר נגד מישל טרוני, דניס צ'רקוב, ע"י

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ט 28109-12-22 אלעזר נ' טרוני ואח'

לפני כבוד השופט רז נבון
המבקשים:

דניאל אלעזר ע"י עו"ד מיה כץ, משרד ליבליך, מוזר,
גליק

נגד

המשיבים:

1. מישל טרוני
2. דניס צ'רקוב
2, ע"י עו"ד עידן דביר

החלטה

לפניי בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת, לפי הוראות חוק מניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב-2001 (להלן: "החוק").

א. הבקשה והצו הארעי שניתן ע"י כב' השופטת התורנית:

1. המבקש, מר דניאל אלעזר, הינו עיתונאי בערוץ כאן 11.
2. ביום 13 בדצמבר 2022 הוגשה על ידו בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת, במעמד צד אחד.
3. הבקשה הובאה לפני השופטת התורנית לאחר שעות העבודה, כב' השופטת אידית קליימן-בלק אשר הורתה על מתן צו ארעי, בזה הלשון (להלן: "הצו הארעי"):

"לאחר עיון בבקשה, ניתן בזאת צו ארעי במעמד צד אחד האוסר על המשיבים או מי מהם ליצור כל קשר עם המבקש, להטרידו בכל דרך, לאיים עליו, לעקוב אחריו או לפגוע בפרטיותו. בנוסף, ניתן בזאת צו הרחקה של המשיבים או מי מהם מביתו או ממקום עבודתו של המבקש למרחק שלא יפחת מ- 200 מטרים".

4. במסגרת הבקשה שלפניי, טען המבקש, כי הוא עיתונאי בערוץ כאן 11, וכי במהלך השנה האחרונה וביתר שאת בשבוע האחרון, מטרידים, מאיימים ותוקפים אותו המשיבים בכך דרך אפשרית.
5. המבקש טוען, כי הוא חש מאוים ובסכנה ממשית לחייו ומביא דוגמאות קונקרטיות מן העת האחרונה:

ביום 4 בדצמבר

2022 בזמן עבודתו, המשיב 1 הטריד את המבקש, איים עליו ודחף אותו. האירוע הסתיים לאחר שעוברי

עמוד 1

אורח הפרידו בין הצדדים.

ביום 12 בדצמבר

2022, בזמן שמסר המבקש עדות בבית משפט השלום בת"א, דחפו המשיבים את המבקש, ניסו להפיל אותו והמשיב 2 אף אמר לו: "אם הייתי יכול הייתי מעלים אותך".

6. המבקש מלין על כך, כי במהלך השנה האחרונה מפרסמים המשיבים סרטונים שקריים ודיבתיים אודותיו ברשתות החברתיות.

7. המבקש תאר בבקשתו תחושה של סכנה מפני המשיבים ואף ציין, כי המשיב 2 מקושר לגורמים עבריינים. תלונה למשטרה אף הוגשה ביום 13 בדצמבר 2022.

ב. עמדת המשיבים:

8. תגובת המשיבים הוגשה לתיק ביום 15 בדצמבר 2022.

9. נטען, כי המבקש הוא כתב פלילים ומשפט שעובד בתאגיד השידור כאן 11, וכי ביום 29 ביוני 2021 הוא פרץ למשרדי חברת אמוזה והכין כתבה דיבתית ומלאת שקרים אודות החברה הנ"ל תוך שהוא מכנה אותה: "הצד האפל של דניס ומישל".

10. המשיבים סבורים, כי המבקש מכפיש אותם ואף חצה את גבולות האתיקה העיתונאית; נטען שהמבקש מתנכל למשיבים באופן אישי, עוקב אחריהם בטענה שהוא מסקר אותם ומגיע לדיונים משפטיים של חברת אמוזה ביחד עם צלם ערוץ כאן 11 רק כדי להשפיל ולפגוע במשיבים.

11. המשיבים מציינים, כי הם הגישו תביעת לשון הרע כנגד המבקש, אשר מתנהלת בבית המשפט המחוזי.

12. ביחס לאירוע מיום 12 בדצמבר 2022- מדובר היה בדיון שבו העיד המבקש כעד תביעה והמשיבים הגיעו למקום על מנת למסור לו תביעות נוספות שהם תובעים אותו, וכן למסור לו מכתב דרישה נוכח הוצאת לשון הרע.

13. המבקש מצדו המשיך לקלל ולהפיץ שקרים תוך שהוא קורא למשיבים: "גנבים ונוכלים", "אני פגעתי לכם בפרנסה ובשם ואני גאה בזה, אתם גמורים בזכותי" ועוד.

14. המשיבים טוענים עוד, כי המבקש הינו עבריין וכי הם מצד שני לא נחקרו מעולם במשטרה.

15. המשיבים טוענים, כי לא תקפו ולא איימו על המבקש; נהפוך הוא- הם הגיעו למקומות ציבוריים על מנת לשאול אותו שאלות עיתונאיות גרידא לרבות על עברו הפלילי.

16. המשיבים מציינים, כי משמר בתי המשפט נכח באירוע מיום 12 בדצמבר 2022 ואם הם היו תוקפים את המבקש, הרי שהמשמר היה מעכב אותם, דבר שלא נעשה. נטען שהטענה שמשיבים קשורים בגורמים פליליים לא גובתה בראיות, ודווקא המבקש הוא זה שמגונן על משפחות פשע.

17. המשיבים מפנים לציון של המבקש ברשת חברתית מיום 14 בדצמבר 2022 ששם כתב ביחס למשיב 2: "אם הייתי יכול הייתי מעלים אותך, באופן הזה איים עליי שלשום דניס צ'רקוב, כדרך אגב, בזמן שהגעתי לבית המשפט להעיד על הלינץ בבת ים". לדברי המשיבים הבקשה דכאן היא לא יותר מאשר מסע יחסי ציבור של המבקש.

ג. המסגרת הדיונית:

18. דיון במעמד הצדדים התקיים לפניי ביום 15 בדצמבר 2022.

19. בדיון שמעתי את הצדדים ואת באי כוחם (ב"כ המבקש וב"כ המשיב 2) ומכאן באה החלטה זו שניתנת לאחר הדיון.

ד. דיון והכרעה:

20. לאחר ששמעתי את הצדדים ועיינתי בכתבי הטענות סברתי, כי **דין הבקשה להתקבל באופן חלקי, כך שהצו הארעי שניתן על ידי כב' השופטת אידית קליימן-בלק, יהפוך לצו קבוע שיעמוד בתוקף למשך 3 חודשים, קרי עד ליום 13 במרץ 2023 (ככל שלא יוארך).**

ד.1. המסגרת הנורמטיבית:

21. סעיף 2 לחוק, מגדיר מהי הטרדה מאיימת.

"(א) הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו".

22. המושג "הטרדה מאיימת" הוגדר בהצעת חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"א-2001 (הצ"ח 3028, ג' באב התשס"א, 23.7.2001), באופן הבא:

"המושג "הטרדה מאיימת" או במקורו בשפה האנגלית "stalking" מתייחס לדפוסי התנהגות הכוללים הטרדות ואיומים מסוגים שונים, אשר פוגעות בשלוות חייו, בפרטיותו או בגופו של אדם, ועל פי ניסיון החיים המצטבר מקימים גם חשש לפגיעה בגופו או בחייו של האדם המוטריד"

וכן:

"הטרדה מאיימת גורמת לאדם שכלפיו היא מופנית למתח, לחרדה ולתחושת איום, לעתים עד כדי אי יכולת לקיים שגרת חיים תקינה".

23. החוק מגדיר שני יסודות אשר בהתקיימם קמה עילה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת. **הראשון:** דורש, כי אדם אשר כלפיו מופנית הבקשה ביצע בעבר הטרדה או נקט באיומים כלפי המבקש. **השני:** דורש כי הנסיבות תומכות במסקנה כי אותו אדם עלול להטריד או לאיים או לפגוע בשלוות החיים, הפרטיות, והחירות

של מבקש הבקשה.

ד.2 על הצורך להבטיח סיקור עיתונאי ללא הטלת מורא ופחד:

24. אין צורך להכביר במילים, כי קיים אינטרס ציבורי חשוב, כי סיקור עיתונאי יוכל להיעשות ללא איומים, ללא הטלת מורא וללא הערכת שלווה.

25. סיקור עיתונאי יכול להיות לא נעים למושא הסיקור; הוא יכול להיות לעיתים גם לא הוגן, לא נכון ולא מידתי (ואינני מחווה עמדה לגבי הסיקור דכאן), יחד עם זאת, הדרך להתמודד עם סיקור עיתונאי שכזה שהוא באמצעות נקיטת הליכים משפטיים, קרי הגשת תביעה לפי חוק איסור לשון הרע תשכ"ח-1965 או נקיטת כל הליך משפטי אחר, ככל שקמה עילה שבדין לכך.

26. לא ניתן לאפשר, כי כתבה עיתונאית תביא לכך, כי מושא הסיקור יהלך אימים על העיתונאי המסקר, יעכיר את שלווה וימנע ממנו לנהל את חייו בצורה שלווה ותקינה, והכל בשל כך "שהעז" לסקר אדם כזה או אחר.

27. תקשורת חופשית, שמסקרת כפי הבנתה אירועים, הינה בגדר "נשמת אפה" של חברה דמוקרטית וכפועל יוצא, יש להגן ולוודא, כי עיתונאים יוכלו להמשיך ולסקר, מבלי שמטילים עליהם מורא, מבלי שמאיימים עליהם ומבלי שהם חוששים להמשיך את הסיקור, או להמשיך בחייהם, מחשש שמא יבולע להם.

ד.3 מן הכלל אל הפרט:

28. המבקש הוא כתב תאגיד השידור, כאן 11.

29. בחודש יוני 2021 פרסם המבקש כתבת תחקיר שעסקה במשיבים ובחברה שהם הקימו ביחד עם אחרים בשם אמוזה בע"מ (להלן: "אמוזה"). במסגרת הכתבה (שחלקה הוצג לפניי בדיון) הועלה חשש, שמא הפעילות העסקית של המשיבים נעשתה על מנת להוליך שולל אחרים. במסגרת הכתבה נצפה המשיב 1 צועק על המבקש ומסלק אותו ממשרדי החברה אליהם נכנס המבקש (נטען שללא רשות).

30. המשיבים אינם שבעי רצון, בלשון המעטה מאותו תחקיר, אשר הביא לטענתם לפגיעה קשה בעסקיהם ובתדמיתם. הם פגועים מאותו תחקיר והדבר ניכר היטב.

31. המשיבים נקטו בהליך משפטי כנגד הערוץ וכנגד המבקש והגישו תביעת לשון הרע אשר מתבררת בבית המשפט המחוזי בת"א (ת"א 17184-02-22) ואף הגישו כנגד הכתב קובלנה פלילית אשר בוטלה על ידי בית משפט השלום בת"א (ק"פ 47150-04-22).

32. אלא שעניינו של המבקש מוסיף וטורד את מנוחתם של המשיבים, בין אם הדבר נובע מכוח סברתם, כי המבקש פגע בעסקיהם ובין אם מכוח העובדה, כי המבקש מוסיף לעקוב אחר עניינה המשפטיים של חברת אמוזה מושא התחקיר (לדברי המבקש הוא עתיד לפרסם תחקיר משלים בעניינם של המשיבים).

33. המשיבים מבארים, כי "הגענו למקומות ציבוריים על מנת לשאול אותו שאלות עיתונאיות גרידא לרבות בדבר העבר הפלילי שלו" (ס' 17 לתגובה). טענה זו הינה מוקשית, שכן היא מקפלת בתוכה אישור לכך, כי

המשיבים יוזמים אינטראקציה יזומה עם המבקש גם לעת הזו.

34. גם הטענה לפיה מדובר אך בהצגת שאלות למבקש או תחקיר עיתונאי נגדי מעוררת קושי. המבקש הגיש לתיק סרטון מיום 4 בדצמבר 2022. בסרטון נראה המשיב 1 מתעמת עם המבקש ברחוב בת"א (בעוד הוא מתעד את העימות בטלפון הנייד שלו), תוך שהוא מטיח במבקש, בין היתר, את הדברים הבאים: "אתה הפלת חברה ואתה הולך לשם על זה ביוקר כי כל החברה תבוא אלייך"; "אתה נוכל שקרן"; "אתה שיקרת בכל הכתבה"; "אתה נוכל שקרן ואתה תשלם על כל הכתבה שעשית ואתה תראה את זה"; "אל תלך לי"; "אל תברח בוא לפה"; "תעמוד פה"; "גילינו עליך דברים אתה הולך לשקשק ולבכות"; "אתה לא עיתונאי כמה לא סובלים אותך בארץ"; "הקולגות שלך מתביישים בך". בסרטון נראים עוברים ושבים ברחוב נעמדים ומתבוננים על ההתרחשות. המבקש מנגד צעק למשיב 1- "אני עיתונאי ואתה לא תפחיד אותי". בסרטון נראית אשה מן הרחוב ניגשת למשיב 1 ואומרת לו "די", והמבקש צועק עליו "אל תגע בי" - המשיב 1 צועק בחזרה: "אל תדחוף אותי". ציפיתי גם בסרטון של המשיב 1 שהוצג לי בדיון מהאירוע (סרטון חלקי) ואף הבחנתי במגע פיזי בין הצדדים, לצד אמירה בהקשר ללקוחות החברה שנאמרה ע"י המשיב 1: "תראה מי יבוא אלייך זבל".

בדיון טען המשיב 1, כי נקלע למקום בשל טיפול רפואי שעבר ואף הציג אישור לב"כ המבקש.

35. המדובר בסרטון שמקשה על טענות המשיבים. גם אם המשיב 1 הבחין באקראי במבקש, הרי שמדובר בחתירה יזומה למגע מצד המשיב 1, במטרה להתעמת עם המבקש, להטיח בו האשמות ולהלך עליו אימים לצד ההליכים המשפטיים. התנהלות זו אינה אפשרית.

36. דרישתו של המשיב 1, כי המבקש יעמוד ולא ילך על מנת שזה יטיח בו האשמות ומבטיח כי יבולע לו תוך שהוא מצלם אותו הינה עוכרת שלווה, וודאי שעה שהדברים נעשים באמצע הרחוב, מול קהל שעומד מלכת, צופה במתבונן ואינו מבין מה מתרחש. מדובר במקרה מובהק של התנהלות עוכרת שלווה שעולה כדי הטרדה. גם העובדה שהמבקש נכנס בעבר למשרדו של משיב 1 ותיעד אותו לצורך כתבה עיתונאית ששודרה בערוץ כאן 11, אינה מכשירה ואינה מאפשרת התנהלות שכזו.

37. סרטונים נוספים הוצגו מיום 12 בדצמבר 2022. מדובר בסרטונים שצולמו בדיון משפטי, במעלית, במסדרון ומחוץ לבית המשפט. הסתבר, כי לא היה מדובר בדיון בעניינם של הצדדים, אלא בדיון שאליו הגיע המבקש על מנת לתת עדות, והמשיבים אשר ידעו על כך, הגיעו למקום מיוזמתם:

הוצג לי סרטון שצולם בקומה ה-18 של בית המשפט המחוזי בת"א, במסדרון. הסרטון צולם כנראה בסיומה של התדיינות משפטית. המשיבים נצפים צועקים על המבקש והמבקש מצדו צועק עליהם: "נוכלים" אתם עקצתם".

בסרטון נוסף מיום 12 בדצמבר 2022 נראה המשיב 1 פונה אל המבקש מחוץ לבית המשפט ואומר לו: "הוא רועד הוא רוצה לבכות" וברקע נשמע צחוק; המבקש במענה שואל שאלות את המשיב 1 על מעשיהם ואומר להם, כי הם עקצו חיילים. המשיב 1 נשמע אומר: "אתה רוצה לבכות, עוד מעט אתה לא כתב".

סרטונים נוספים

שהוצגו לי הינם סרטונים מתוך אולם הדיונים בבית המשפט המחוזי. בסרטונים נראה המבקש מטיח במשיבים: "שני נוכלים"; "למה יש נגדכם הוצאה לפועל"; "על מה חילקתם רווחים?".

המשיב 2 נצפה

באותם סרטונים מטיח מעטפה לכיוונו של המבקש.

38. המשיבים מצדם טוענים ביחס לאירוע זה, כי הם הגיעו לבית המשפט על מנת למסור למבקש אישית תביעות נוספות. גם טיעון זה הינו מוקשה; מסירה של כתב תביעה אינה "הכשר" להתפרצות וודאי שעה שהם יודעים את כתובתו של המבקש, ועל אחת כמה וכמה שעה שמדובר במבקש מיוצג וגם כתובת באי כוחו ידועה כך שמסירה הייתה יכולה להיעשות בשלל דרכים אחרות; מהסרטונים שהוצגו לי ניתן ללמוד על התפרצות כוללת, על הטחת האשמות וצעקות, כאשר היוזמים של האינטראקציה הזו היו המשיבים, שהחליטו, כי הם מפתיים את המבקש ומגיעים להתעמת עמו בבית המשפט. המפגש גלש מרצון נטען למסור כתב טענות להתנהגות עוכרת שלוה.

39. לטענת המבקש, במהלך אותו עימות אף אמר לו המשיב 2: "**אם הייתי יכול הייתי מעלים אותך**". לא מצאתי לכך תימוכין ואולם למדתי בהחלט על אוירה טעונה.

40. המשיבים מייחסים למבקש עבר פלילי כזה או אחר. לא הובאו אינדיקציות לכך. ממילא שסוגיה זו אינה רלוונטית; המבקש פועל במסגרת עבודתו העיתונאית; הוא שלוח תאגיד השידור כאן 11, והאכסניה דכאן אינה בירור משמעותי במועצת העיתונות.

41. **המסקנה הינה אם כן, כי מהמסד העובדתי דלעיל עולה תמונה של הטרדה; ההישנות אף היא קיימת והאסקלציה בחודש האחרון מלמדת על חשש מפני הישנות.**

42. לצד אלה אציין, כי למבקש טענות בדבר סרטוני דיבה שפורסמו אודותיו. מאחר והחוק למניעת הטרדה מאיימת אינו בא ליתן תחליף לניהול הליך משפטי אזרחי סדור, הרי שהאכסניה המשפטית המתאימה היא תביעה לפי חוק איסור לשון הרע תשכ"ה-1965 ולא במסגרת הליך זה. הלכה פסוקה היא, כי אפשר שפרסומים יניחו עילה לתביעת לשון הרע וכן ישמשו עילה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת (רע"א 6861/22 יוספה ברק נ' ד"ר שרון אלרעי פרייס, 31.10.222), אלא שלעת הזו (ואין בכך כדי לקבוע מסמרות לגבי העתיד), לא ראיתי גלישה להטרדה מאיימת ולמעשה לא הוצג לי סרטון שבו ניתן היה ללמוד על הטרדה. כאמור ככל שתבוא אסקלציה גם ברכיב זה, יוכל המבקש להגיש בקשה חדשה.

43. בדיון שהתקיים לפניי עלתה טענה לפיה גם המשיב 2 הינו עיתונאי (שפועל באמצעות רשת האינטרנט) ועורך תחקיר נגדי כנגד המבקש. אין בטענה זו כדי לסייע למבקש שעה שלא הגבלתי את הסרטונים של המשיבים (לעת הזו) וממילא שהפניות שתוארו לעיל נעשו לצורך המצאת מסמכים משפטיים למבקש וגלשו להטרדה.

44. אכן יש להיזהר שלא לאכוף את החוק למניעת הטרדה מאיימת לתחליף לניהול הליכים אזרחיים ועל כן לא ראיתי לעת הזו בסרטונים כהטרדה לפי החוק והמבקש יוכל להגיש תביעה אזרחית סדורה, ואולם התנהלות

המשיבים והחתימה לעימות מילולי עם המבקש תוך כדי תיעוד האירועים עולה כדי הערכת שלווה ולגביה יש לבצע "הפרדת כוחות".

45. מכאן למשך תקופת הצו - על התנהלותם המוקשית של המשיבים הרחבתי לעיל. אלא שכאן המקום לציין, כי מצפייה בחומר המצולם שהוגש לעיוני עולה, כי במקום להתעלם מההטרדות של המשיבים, המבקש בוחר להשיב למשיבים, להטיח בהם אמירות קשות בדבר מעשיהם ובכך הוא אינו תורם להרגעת הסיטואציה, אלא מביא להעצמתה. התנהלות זו אינה מאיינת את העובדה, כי הוא זכאי לצו לפי הוראות החוק ואולם סברתי שנכון היה כי במקרים שכאלה של הטרדה וכאשר אין מדובר בפעולה עיתונאית, ימנע גם המבקש מללבות את היצרים או "לרדת לזירה", שאחרת עשויים אנו להימצא בתגרה מילולית הדדית. בשים לב לאמור, וכאפקט מצנן, סברתי שבנסיבות העניין יעמוד הצו בתוקף למשך תקופה של שלושה חודשים ולא למשך ששה חודשים כפי שקובע החוק.

46. עוד אציין את המובן מאליו- אין בהחלטה זו כדי להשליך או לקבוע דבר על המחלוקת האזרחית שבין הצדדים; עסקינן בהחלטה נקודתית שתכליתה ליצור "הפרדת כוחות", ואין בה כדי להקרין או להשליך את טענות הצדדים בתחקיר העיתונאי שפורסם.

ה. סוף דבר:

47. **הבקשה מתקבלת בחלקה, הצו הארעי יעמוד בתוקף עד ליום 13 במרץ 2023.**

48. המזכירות תדוור לצדדים ותסגור את התיק.

ניתנה היום, כ"א כסלו תשפ"ג, 15 דצמבר 2022, בהעדר הצדדים.